

3. Позиція Інституту Медіа-Права щодо законопроекту про захист авторських прав в Інтернеті [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.medialaw.kiev.ua/news/organization/2454>.

4. Про питання захисту авторських прав в Інтернеті: Постанова Вищого Арбітражного суду від 05.06.2000 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua.

5. Захарова М. Захист індустрії культури в цифрову епоху: французький досвід / М. О. Захарова, М. П. Сіміна // Приватний кореспондент [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.chaskor.ru/article/zashchita_industrii_kultur.

УДК 34.349

Зінченко М. М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Белуга Ю. М., старший викладач

ПРОГАЛИНИ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ УКРАЇНИ

У зв'язку з тим, що цивільне законодавство не здатне та й не призначене встановлювати норми на всі випадки життя, виникає проблема так званих «прогалин в праві» та їхнього подолання.

При визначенні поняття «прогалина в праві» слід мати на увазі, що йдеться лише про ті відносини, які можливо врегулювати за допомогою права. Прогалина у праві – це повна або часткова відсутність у чинних нормативно-правових актах необхідних юридичних норм. Прогалини в праві виникають, як правило, там, де є суперечливість норм однакової сили, коли одна з них «знищує» іншу.

Аналізуючи суть прогалин у праві, варто звернути увагу на доцільність розрізнення реальних та формальних прогалин [4]. Реальні прогалини означають дійсну відсутність правового регулювання суспільних відносин, що знаходяться в сфері дії цивільного права. Формальні прогалини відображають такий стан речей, коли те чи інше питання законодавством прямо не врегульоване, але відповідь на нього можна знайти шляхом аналізу та різноманітних прийомів тлумачення правових норм [2, с. 57].

Прогалини у цивільному праві можна класифікувати за такими критеріями:

1) за повнотою правового регулювання: а) повна відсутність норм; б) неповнота діючих норм;

2) за наявністю волі законодавця: а) воля на врегулювання відносин виявлена («дійсні»); б) воля законодавця не виявлена («недійсні»);

3) залежно від джерел виявлення прогалин: а) із самої системи законодавства («іманентні»); б) із зовнішніх джерел («трансцедентні»);

4) за часом виникнення : а) «первинні»; б) «похідні»;

5) за суб'єктивною стороною прояву волі законодавця: а) «простими»; б) «непростими»; в) «навмисні»;

б) за можливістю подолання при реалізації права: а) «подоланні»; б) «неподоланні».

За своїм змістом прогалини класифікуються на: а) прогалини в праві (тобто формальна неповнота законодавства, неповнота його змісту); б) прогалини (недостатність) в необхідному правовому регулюванні.

За рівнем необхідного нормативно-правового регулювання прогалини поділяються на абсолютні та відносні. Ця вказана класифікація може бути застосована і в цивільному праві за вказаними нижче критеріями [1]. Так, залежно від суб'єктивного сприйняття суб'єктом правозастосування, прогалини в цивільному праві можна поділити на реальні та уявні. Реальними прогалинами є об'єктивно існуюча відсутність правової норми за потреби правового регулювання цивільних відносин. Детальний аналіз статей Цивільного процесуального кодексу України та аналіз судової практики показує, що до реальних прогалин в цивільному праві слід віднести відсутність норми, що регулює можливість подання заяви про залишення без розгляду заяви про забезпечення позову, а також, порядок залишення таких заяв без розгляду.

Уявна прогалина матиме місце, якщо суб'єкт правозастосування внаслідок певних суб'єктивних обставин (незнання, омана, умисне ігнорування специфіки правового регулювання) помиляється або щодо відсутності такої необхідної правової норми, або щодо необхідності саме правового впливу на певні цивільні відносини. Уявна прогалина є помилкою в процесі застосування норм цивільного процесуального права та не може бути ні усунена, ні заповнена.

В цивільному праві залежно від джерел виявлення прогалин, останні можуть бути виявленні: а) із самої системи законодавства – «іманентні»; б) із зовнішніх джерел – «трансцендентні». Іманентні прогалини виявляються у процесі систематизації цивільного законодавства. Зазначений вид прогалин усувається у процесі правотворення, особливо при кодифікації цивільного процесуального законодавства. Трансцендентні прогалини виявляються у процесі правозастосування та можуть бути заповнені за допомогою інших, крім правотворчості, способів подолання прогалин в цивільному праві (зокрема, це може бути аналогія права або аналогія закону) [3].

Отже, класифікація має не лише теоретичне, але й практичне значення для правотворчої та правозастосовчої діяльності, зокрема, удосконалення законодавчого процесу, покращення нормотворчої техніки актів цивільного законодавства, забезпечення законності у процесі реалізації вимог цивільного законодавства.

Література

1. Аномалії в цивільному праві України: навч.-практ. посібник / за заг. ред. Р. А. Майданика. – К.: Юстініан, 2010. – 1008 с.
2. Цивільне право: підручник у 2 т. / за ред. В. І. Борисової, І. В. Спасибо-Фатєєвої, В. Л. Яроцького. – Х.: Право. – 2011. – С. 57.
3. Цивільне право України: підручник у 2 т. / за ред. О. В. Дзери, Н. С. Кузнецової, Р. А. Майданика. – К.: Юрінком Інтер, 2010. – Т. 1 – 976 с.; Т. 2 – 1176 с.
4. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. № 435-IV. – К.: ЦУЛ, 2014. – 316 с.

УДК 349.2

Заровний І. В., студент,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Зеленова М. О., асистент

ТРУДОВІ ПРАВА ЖІНОК В УКРАЇНІ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ: ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОКРЕМИХ ПРАВОВИХ АСПЕКТІВ

Оскільки українська економіка потребує широкого використання праці жінок, правовому регулюванню праці жінок завжди надавалось велике значення. Саме в зв'язку з тим, що працюючі, жінки є найбільш уразливим прошарком населення у сфері трудової діяльності через необхідність поєднання сімейних та професійних функцій, одним з найважливіших принципів трудового права є принцип підвищеної охорони праці жінок.

Відразу зауважимо що об'єм передбачених українським трудовим законодавством заходів з охорони праці жінок перевищує прийняті міжнародні норми. Однак у зазначених нормах трудового законодавства не визначається, наскільки широко має застосовуватися праця жінок для того, щоб роботодавці були зобов'язані надавати такі послуги. Крім того, положення чинних трудових норм є настільки розпливчастими та відірваними від реального життя, що на практиці майже не виконуються [3, с. 71].

Таким чином, разом із стереотипною уявою роботодавців про нездатність жінок поєднувати родинні та робочі обов'язки положення багатьох норм законодавства України про працю жінок, хоча і ненавмисно, однак зменшують конкурентоспроможність жінок в очах потенційних роботодавців. За умов перевищення пропозиції робочої сили над попитом виникла ситуація, коли роботодавцю, безумовно, зручніше запросити працювати чоловіка, ніж жінку з її численними пільгами. В